

andring, som dette Forbud kan medføre, paa ingen Maade kan være den, at det skulde bringe til at slaæ om i den ganske modsatte Retning. Jeg har ikke forlangt Ordet for at udtale mig vidtløftigt om Udfastet — thi om dette er der jo allerede talt Meget, og jeg skal ikke længe opholde Thinget, men der er fremkommet nogle Udtalelser om de stedligklimatiske Forhold, og den Indflydelse, som vore Skove nu skulde have paa disse, hvilke Udtalelser jeg ikke kan lade aldeles uberørte. Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) gjorde ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Carlsen) den Bemærkning som en Støtte for sine tidligere Udtalelser med Hensyn til den Bestyttelse, Skovene ydede i stedligklimatisk Henseende, at det ikke alene var paa lave Boder, men endog paa høie, sandede Boder, at Frostens for et Par Aar siden havde borttaget Vintersæden, og dette skulde være et Beviis paa, at Skovene ydede stedligklimatisk Bestyttelse. Nu har jeg i flere Aar boet, jeg kan sige omtrent paa tre Sider indhegnet af Skov, i alt Fald har den i det længste været i $\frac{1}{2}$ Miils Afstand. Paa dette Sted har jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal gjort nogle Erfaringer, og jeg kan bestemt udtale, at det Samme, som det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) sagde, var indtruffet i en Egn, hvor der ikke var Skov, har ogsaa været Tilfældet lige netop, i Nærheden af Skov. Ogsaa der har Nattefrosten borttaget Vintersæden, umiddelbart op til Skoven, og det ikke alene paa lave, sumpige Boder, men ogsaa paa høiere, sandede Boder. Det af den ærede Taler i saa Henseende Anførte er altsaa ikke Beviis for, at Skovene afgive en saadan Bestyttelse. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) anførte som Støtte for sin Mening den velgjørende Virkning, som Skovene havde med Hensyn til Regnen, idet Bygjerne ikke kom over de skovløse Egne, men faldt over Storebelt eller over de saltsterke eller syde og østjællandske Skove. Dette maatte imidlertid efter min Anskuelse snarere tale imod Skovens Conservering af Hensyn til Agerjorden. Den Erfaring, jeg har gjort, gaaer i den Retning, at vi i Skovegnene ikke have været særligt vel-

signede med Regn fremfor i de skovløse Egne. Det er bekendt, at Egnen mellem Roskilde, Kjøbenhavn og Kjøge er skovløs, men det er vist, at som oftest have Beboerne der Bygjerne langt sikkrere og langt tiere end vi, der ere omgibne af Skov. Jeg kan fuldkomment stadfæste, hvad det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds udtalte, at Bygjerne følge Skovene, men vi ere saaledes stillede paa den Egn, jeg omtaler, at vi have en Række Skove, der gaae i en Retning, mod Vest og Nordvest, og en anden mod Ost, og man kan der godt see, at Bygjerne fordeles saaledes, at Skovens Kraft trækker en Byge til en Side og en anden til en anden Side, indtil Bygjerne slap Skoven, da de saa hævede sig op over Landet. Dette synes jeg maa tale bestemt imod, at Skovene have nogen Betydning med Hensyn til de stedlige klimatiske Forhold. Frostens have de ikke kunnet forhindre; den over sin Indflydelse ved Skovene ligesaa godt som ved andre Steder, og, hvad Regnen angaaer, yde Skovene ikke Agerjorden i deres Nærhed nogen Bestyttelse. Regnen falder i Skovene, men dette kan ikke gavne Agerjorden udenfor dem. — Jeg kan ikke nægte, at da jeg først saae Udfastet, havde jeg ogsaa Betænk- ligheder med Hensyn til samme; men efterat jeg har haft nogen Tid til at tænke alvorligt over dette Forhold, og efter den stedfundne Discussion og de Oplysninger, der under den ere fremkomne, er i alt Fald en stor Deel af mine Tvivl bleven hevet. Jeg troer ikke, at Skov eller hvadsomhelst Andet kan conserveres ved Tvang; derved vilde det sikkert gaae sin Undergang imøde. Det er noget ganske Andet, der maa conservere vore Skove, nemlig det, at man indseer Nytten af at beholde dem. Naar man har Frygt for, at selv Skov paa slet Jord eller paa Jord, der er mindre tjenlig til Agerbrug, skulde blive bortryddet, troer jeg ikke, at denne Frygt er grundet. Man kan vel tænke sig, at en Skoveier kan ville hjælpe sig ud af en uebliffelig Trang ved at sælge sin Skov; men man maa dog tillige huske paa, at han først skal gjøre en Anmeldelse derom for Indenrigsministeriet, og Skoven skal da først boniteres, forsaavidt den ikke allerede er det. Naar nu Skovvængen hæves for det Hele, er der heller ikke Noget, der garanterer den Enkelte,